

ЗВЕЗДА

Москва
Старая плошча 4 ЦК ВКП(б)
янів.-дек. Инструктору по печати
Звезда—2

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦК ВКП(б)

№ 145 (5271)
ЧАЦВЕР
27
ЧЭРВЕНА
1935 г.
год выдання XVIII

Інфармацыйнае паведамленне

22—23 чэрвеня 1935 года адбыўся VIII пленум ЦК КП(б)Б.
На пленуме разгледжаны тры пытанні:

1. Вынікі чэрвеньскага пленума ЦК ВКП(б) і практычныя меры прынятыя па ажыццяўленню рашэнняў пленума па пытанню ўборкі і загатоўкі сельскагаспадарчых прадуктаў.
2. Паведамленні сакратароў райкомаў КП(б)Б: менскага, дзяр-

жынскага і магілёўскага аб ходзе праверкі партдакументаў і
3. Аб рабоце па дапамозе чыгуначнаму транспарту (барацьба з ірушэннямі і аварыямі, узмацненне абароту вагонаў, ремонт таварных вагонаў да хлебных перавозах).
Рашэнні пленума ў бліжэйшыя дні будуць апублікаваны.
ЦК КП(б)Б.

БОЛЬШЭВІЦКАЕ ПАДТРЫМАННЕ— МАЛАДЫМ ТАЛАНТАМ

Колькі яркіх талантаў прайшло перад глядачом на першай ўсебеларускай алімпіядзе рабочай і калгаснай самадзейнасці! Колькі яркіх талантаў расце штодзённа і штогадзённа на заводах, у калгасах, у самай густой народнай масе!

Толькі пераможцы сацыялізму ажыццяўляюць такія небывалыя перспектывы для творчага росквіту чалавека, такія найшырэйшыя шляхі для прыбліжэння к вышэйшаму культурнаму мільёну мас.

Барацьба за сацыялізм — гэта барацьба за ўсё прызначанае чалавецтва. Вызваляючы сябе, рабочы клас вызваляе прыгнечаныя нацыянальнасці, вызваляе ўсіх працоўных ад уцёску эксплуатацыйнага.

Сацыялізм — гэта барацьба за чалавечую культуру. Фашызм паабвержана даказаў, што буржуазія, чапляючыся за ўладу, гатова знішчыць усю культурную спадчыну чалавецтва. Капіталізм жыве на касцях і крыві мільёнаў сваіх рабочых, трымаючы ў цэнтры і невідзе прыгнечаныя масы. Толькі пролетарыят, вызваляючы ў сваёй вольнай барацьбе ўсё прыгнечанае чалавецтва, належыць уся сусветная трынаццацігадовая чалавечая культура, у ёй дашае, што стваралася на працягу вякоў вялікімі розумам чалавецтва.

Капіталізм кавіць і душыць чалавека. Сацыялізм ажыццяўляе велізарныя магчымасці для творчага росквіту чалавека.

І адным з ярчайшых доказаў гэтаму была ўсебеларуская алімпіада — агляд талантаў і мастацкіх дэманстрацый з рабочых і калгасных мас.

Мастацкая самадзейнасць мае вагальнае значэнне. Яна вылучае новыя растуць кадры, выяўляе маладзю імяну на ўсёй тэрыторыі краіны.

СУСВЕТНЫ КАНГРЭС АБАРОНЫ КУЛЬТУРЫ

Арганізавана міжнародная асацыяцыя пісьменнікаў

ПАРЫЖ, 25 чэрвеня. (БЕЛТА). Сёнешняе дзённае пасяджэнне кангрэса пачалося прамовай французскага пісьменніка Мунье, заявіўшага, што хоць ён і не з'яўляецца марксістам, але будзе супрацоўнічаць з народным антыфашызмскім фронтам у барацьбе супраць імперыялістычнага варварства.

Галацкі пісьменнік Жыфласт расказаў аб дэкасах галацкай пачыну, якая забараняе савецкія фільмы і знімае з мастацтва карціны талантлівых мастакоў па прыказу «благанадзейнасці».

Французская пролетарская пісьменніца Дрыфус гаворыць аб задачах маладой французскай пролетарскай літаратуры.

Яна расказала аб рабкораўскім руху ва Францыі, з радой якая ўжо вышлі талантлівыя пісьменнікі.

Грузінскі народны паэт тав. Габідзе перадаў кангрэсу прывітанне ад сваёй квітнечай краіны. Ён расказаў, як Грузія — вярна старажытнай культуры — была раздзелена царскімі каланізатарамі. Толькі савецкая ўлада забяспечыла росквіт грузінскай культуры, значэнне якой цяпер дзёка выхадзіць ва мекі самой Грузіі.

Бурныя апладысменты выклікала выступленне армянскага пісьменніка тав. Алазана. Ён перадаў брацкае прывітанне ад савецкай Арменіі. Падзелена паміж самімі варварскімі дэспотыямі — царскай

Расій і султанскай Турцыяй, — дарэволюцыйная Арменія аблівалася кроўю. «Я заяўляю з гэтай трыбуны, што Савецкая Арменія не мае больш патрэбы ні ў чыёй жаласці» — сказаў тав. Алазан.

Шумныя апладысменты выклікала заява тав. Алазана аб тым, што ў Арменіі будзе помнік Генрыху Гейне, у той час, як у Германіі помнік Гейне разбуран фашыстамі.

Затым французскі пісьменнік Андра Жыд, нямецкая пісьменніца Анна Загерс і савецкія пісьменнікі т.т. Тіханаў, Эрэнбург, Кіршон пры бурных авапях дэлегатаў па і разні адпор дэу трапкістам, якія прабавалі скарыстаць трыбу кангрэса для твусных антысавецкіх выпадкаў.

Пасля гэтага трапкісты не асмеліліся больш паказацца на трыбу.

У 9 гадзін вечара (па парызскаму часу) пачалося заключнае пасяджэнне кангрэса.

ПАРЫЖ, 26 чэрвеня. (БЕЛТА). Заключнае ачысткае пасяджэнне кангрэса адкрылася ў перапоўненай зале. У зале, якая ўмяшчае 4 тысячы чалавек, сабралася 6 тысяч. На парадку дня абмеркаванне пытання «Аб вартаці мыслі».

Першым выступае французскі пісьменнік АРАГОН. Асаблівае пролетарскае стылю — гаворыць ён, — з'яўляецца тое, што пролетарыят не бачыць гледзючы на іх прайдзе ў вочы. Сацыялістычны

рэалізм — вось стыль пролетарыята.

Затым выступае тав. КІРШОН. Ён гаворыць аб змярканні буржуазнага тэатра і аб павазе, цікавасці і любові, якімі акружан тэатр у Савецкім Саюзе.

Пасля Кіршона французскі драматург ЛАНАРМАН сказаў гаручую прамову, у якой абрысаваў развал буржуазнага тэатра. Кангрэс прыступае затым да абмеркавання пытання «Абарона культуры».

3 вялікай прамовай выступае ВАЙЯН КУТУР'Е. Ён падводзіць вынікі кангрэсу, указваючы, што яго значэнне заключаецца ў тым, што пісьменнікі становіцца на бану рабочага класа.

Кангрэс прыняў рэзалюцыю, у якой прызнаў, што трэба прадаўмаць пачатую справу. Для гэтай мэты арганізоўваць міжнародную асацыяцыю пісьменнікаў для абароны культуры. Асацыяцыя будзе мець пастаяннае бюро, якое ў ліку іншых задач павінна падрыхтоўваць наступны кангрэс.

Бюро складаецца з 112 членаў — пісьменнікаў розных краін. Ад Савецкага Саюза ў яго ўваходзіць 12 чалавек.

Бюро ўзначальваецца прэзідыумам з 12 чалавек. У яго ўваходзяць АНДРЭ ЖЫД, АНРЫ БАБ'ЮС, РАМЕН РАЛАН, ГЕНРЫХ МАНН, ТОМАС МАНН, МАКСІМ ГОРКІ, ФОРСТЭР, ГЕКСЛІ, БЕРНАРД ШОУ, СІНКЛЕР ЛЮІС, СЕЛМА ЛАГЕРЛЕФ, ВАЛЛЕ ІНКЛАН.

Месцапробывання асацыяцыі — Парыж.

Ад Савецкага Саюза членамі бюро з'яўляюцца наступныя таварышы: Махсім Горкі, Шапаху, Кіршон, Лахуці, Мікітэнка, Паніфрэў, Барыс Пастарнак, Н. Тіханаў, Алесей Талстой, Трэццякоў, Ілья Эрэнбург і Міхейл Каляцоў.

АБ АЗНАМЕНАВАННІ 30-годдзя ПАЎСТААННЯ НА БРАНЫНОСЦЫ „ПОТЕМКИН“

Пастанова Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта Саюза ССР

27 чэрвеня 1905 года каманда брамыносца «Потемкин» — буйнейшага ваеннага карабля на Чорным моры — падняла сцяг паўстання супраць царскага самадзяржаўя.

У азнамянаванне 30-годдзя з дня паўстання на брамыносцы «Потемкин» Цэнтральны Выканаўчы Камітэт Саюза ССР пастанаўляе:

1. Паставіць у горах Одэсе — галоўным месцы дзяняў паўстаўшага брамыносца «Потемкин» — помнік у гонар першага рэвалюцыйнага паўстання ў царскім ваенным флоте.

2. Усталяваць персанальныя пенсіі ў размеры не менш 150 руб. непрацаздольным удзельнікам паўстання на брамыносцы «Потемкин».

3. За актыўны ўнёсак у рэвалюцыйны паўстанні на брамыносцы «Потемкин» — узягарадзіць:

граматай ЦВК Саюза ССР:

- 1) Лычоза Івана Акімавіча, 2) Сырова Аляксея Пятровіча, 3) Спінава Івана Спірыдонавіча, 4) Рэзінічэна Е. К., 5) Алексеева Петра Варламавіча, 6) Кастэніка Міхаіла, 7) Фішэва Зіновія Ігнатавіча, 8) Мазгавога Філіпа Герасімавіча, 9) Царэва Аляксея Фёдаравіча, 10) Музалева Трафіма Елізаравіча, 11) Зіноўева Васілія Акімавіча, 12) Каваленка Івана Міхайлавіча, 13) Пяткоўска Фёдара Іванавіча, 14) Саладава Георгія Пятровіча, 15) Скрыпкіна Івана Алексеевіча, 16) Хімічова А. Е. 17) Недбайлава Петра Ільіча.

Старшыня Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта Саюза ССР М. КАЛІНІН.

Сакратар Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта Саюза ССР І. АКУЛАУ.

Москва, Крэмль.
26 чэрвеня 1935 г.

ПАСПЯХОВЫ ПАЛЁТ СТРАТАСТАТА „СССР-1-біс“

Вышыня уздыму 15.900 метраў

МАСКВА, 26 чэрвеня. (БЕЛТА).

«Правда» паведамляе: 26 чэрвеня ў 5 гадзін 25 мін. з аэрадрома М-скай паветраплавальнай часткі вылецеў стратастат «СССР-1-біс».

У той момант, калі кабіна стратастата адарвалася ад зямлі, камандзір старта Г. Прамоф'еў аддаў каманду:

«У палёце».

Камандзір стратастата «СССР-1-біс» Зінае вылянуў у лок кабіны і адказаў:

«Ёсць у палёце».

«Правды» запіску «Адлітаючы, — сказала ў запісцы, — перадаем праз «Правду» гарадае прывітанне ўсім суайчыннікам і наша самае шалкае прывітанне вялікаму правадчыру нашай краіны тав. Сталіну, чыё імя натхняе сягоў нашай мацеры-радзімы на адважныя пуканні. Палкае прывітанне тт. Молатаву, Варашылаву, Калініну, Кагановічу, Орджанікідзе, Алексісу».

У палёце стратастат зносіўся ўсё час радыёграмамі з зямнымі радыёстанцыямі.

У 6 гадзін 50 мін. стратастат

БУРНАЕ
ПАСЯДЖЭННЕ
ПОЛЬСКАГА
СЕЙМА

Абмен тэлеграмамі паміж старшынёй
муніцыпалітэта горада Ізміра д-рам БЕХЧЭТ
і таварышам Н. Е. ВАРШЫЛАВЫМ

лних мастацтва. Яна развівае і разнастайную творчасць — сучасны фальклор, у якім з вялікай сілай і яркай аджоспроўваецца новае радаснае, светлае жыццё. Яна дапамагае рабочым і калгаснікам авалодаць лепшымі класічнымі творамі ў галіне паэзіі, музыкі, мастацкага слова, сенаў, танцаў. Таму мастацкай самадзейнасцю рабочых і калгаснікаў павінна быць забяспечана моцнае большавіцкае трыумфальнае і падтрыманне.

Біруючыся ўказаннямі вялікага **Сталіна** аб класна-выроўняльнай людзей, у якой-бы галіне яны ні працавалі, аб дапамозе людзям, наша партыя заўсёды аддавала і аддае вялікую ўвагу мастацкай творчасці народных мас, заўсёды беражліва падтрымлівала і падтрымлівае кожнае растуцае мастацкае дараванне з рабочых і калгаснікаў. Усе ўдзельнікі першай ўсебеларускай алімпіяды рабочай і калгаснай самадзейнасці ведаюць, якая велізарная ўвага была праўдлена к алімпіядзе і к выступленню кожнага калгаснага хора, кожнага асобнага выканаўцы — рабочага або калгасніка. Цэнтральным Камітэтам КП(б)Б. Кожны ўдзельнік алімпіяды адчуваў, што большавіцкая партыя ўважліва сочыць за ростам яго даравання і асабліва моцнае падтрыманне ў далейшай будзе, у рабоце над сабой, у далейшым яго палітычным, культурным і мастацкім росце.

І таму пры пільнай увазе і моцным падтрыманні ўсёй большавіцкай партыі, асаблівым падтрыманні на заводах і ў калгасах

заўсёды пмат. І таму работнікі Кружэлёву так «папутствалі» перад ад'ездам на ўсебеларускую алімпіяду: «Паязджай — артысткі нам непатрэбны».

Не дапамагаюць, а глушаць такімі адносінамі маладыя, растуць з рабочых і калгасных мас дараванні.

Гэтыя асобныя агідныя факты бюракратычных, бяздушных адносін да растуць талантаў, адсутнасці ўспай дапамогі з боку асобных мясцовых арганізацый самадзейным гурткам на заводах і ў калгасах павінны быць самі суровым чынам асуджаны. Партыя не пацерпіць, каб бяздушныя бюракраты, якія не бачаць далей свайго носа, сталі рагатымі на шляху росквіту творчай самадзейнасці і росту мастацкіх талантаў з рабочых і калгасных мас. Партыя патрабуе, каб у нас, дзе ўсе багачей, поўнакроўней, замойней і культурней становіцца жыццё, дзе ўсе ярчэй і радасней гучаць песні і смех нашай шчаслівай моладзі, былі створаны ўсе магчымасці, усе ўмовы для найшырэйшага разгортвання творчых дараванняў, для яшчэ больш магутнага руху наперад сацыялістычнай культуры і ўсіх відаў мастацтва.

Маладым растуць дараванням і талантам, самадзейным гурткам і хорам, усім формам мастацкай самадзейнасці, якія з асобнымі людзямі ўсе шырэй разгортваюцца на заводах і ў калгасах, треба аказаць моцнае большавіцкае падтрыманне.

МАТЧ ЧАТЫРОХ ГАРАДОУ

В-нікі сустрачы

Кіеў, 25 чэрвеня. (БЕЛТА). Падведзены канчатковыя вынікі сустрэчы чатырох гарадоў. Масква, атрымаўшы 10,5 ачкоў, дабілася першага месца. Другое месца заняў Ленінград — 13,5 ачкоў, затым Кіеў — 21,5 і на 4 месцы. Харкаў — 23,5 ачка.

Па футболе першае і другое месцы занялі Масква і Ленінград, 3-ае і 4-ае — Кіеў і Харкаў. Па лёгкай атлетыцы першае месца прысуджана Маскве, другое — Ленінграду, трэцяе — Кіеву і чацвёртае — Харкаву.

Пленум Менгаркома КП(б)Б,

ПЕРАНОСІЦА НА 1 ЛІПЕНЯ,

прызначаны на 28 чэрвеня, у 8 гадзін вечара ў памяшканні дома партактыва (малая зала).

Абвестка дня:

1. Аб ходзе правяркі партыйных дакументаў (т. Хадасевіч).
2. Аб арганізацыі ў Менску горрайкомаў (т. Рыскін).

На пленум вылікаюцца ўсе члены і кандыдаты пленума Менгаркома КП(б)Б.

САКРАТАР МЕНГАРКОМА КП(б)Б

РЫСКІН.

ВАРШАВА, 26 чэрвеня. (БЕЛТА). Учарашняе пасяджэнне сейма, на якім абгаварваўся новы выбарчы закон, адбылася ў напружанай атмасферы і зацягнулася да позняй ночы. Прадстаўнікі апазіцыі выступілі з рэзкай крытыкай новага выбарчага закона.

У пачатку пасяджэння па прапанове старшын сейма Світаліскага камуністычныя дэпутаты Хенцінскі і Ігнаські выключаны на месяц з пасяджэнняў сейма за дэманстрацыю на папярэднім жалобным пасяджэнні сейма, прысвоеным памяці Пілсудскага.

Выступішы з рэзкай крытыкай фашысцкага выбарчага закона камуністычны дэпутат Розенберг пасля некалькіх заўваг старшыні быў пазбаўлен слова. Не гледзячы на гэта, Розенберг прадаўжаў сваю прамову, адмаўляючыся пакінуць трыбуну. На загаду старшынявучага парламенцкай варта вынесла на руках Розенберга з залы пасяджэння. Розенберг таксама выключан на месяц з пасяджэнняў сейма.

З прычыны прысяжання імя тав. Варашыла адной з вуліц горада Ізміра, старшыня Ізмірскага муніцыпалітэта д-р Бехчэт звярнуўся да тав. К. Е. Варашылава з наступнай тэлеграмай: — Я шчасліў паведаміць вам, нашаму дарагому, ганароваму суграмадзяніну і вялікаму другу — народнаму камісару абароны Саюза Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік, што на гістарычным пасяджэнні 21 чэрвеня 1935 г. дэлегаты г. Ізміра, дзейнічаючы ад імя насельніцтва горада, настанавілі прысвоіць імя Варашылава бульвару, які разбіваецца ў адпаведнасці з новым планам добрабыту. Прыняцце вамі гэтага знака нашых непарушных сувязей з брацкім савецкім народам і той тымбо-

АД'ЕЗД акад. КАРПІНСКАГА У ЛОНДАН

ЛЕНІНГРАД, 25 чэрвеня. (БЕЛТА). Сёння, на пелпяходзе «Ян Рудзук» у Лондан выехаў на юбілейны ўрачыстасці з прычыны стагоддзя геалагічнай службы Англіі

прэзідэнт Акадэміі Навук СССР акад. А. П. Карпінскі. Акад. А. П. Карпінскі каля 40 год з'яўляецца ганаровым членам лонданскага геалагічнага таварыства.

Палітычныя забастоўкі ў Варшаве

ВАРШАВА, 25 чэрвеня. (БЕЛТА). Сёння зранку ў Варшаве басце рад фабрык і заводаў. Рабочыя зааправда справялі аднагаласную забастоўку. У рабочых раёнах рабі-

ліся спробы затрымаць трамвай.

Забастоўка носіць палітычны характар і накіравана супроць фашызма і новага выбарчага закона,

Клопаты аб дзецях, павага да мацеры

У савецкай краіне сям'я — справа сур'ёзная і вялікая. З інстытута хатняга падзялення жанчыны і пажыццёвых аюў для мужчыны яна ператварылася ў свабодны саюз мужчыны і жанчыны, злучаных любоўю, дружбай і агульнай работай на блага радзімы.

Знікла прашае і эканамічная залежнасць ад мужа — у гэтым галоўная прычына абнаўлення сямейнага быту. Жанчына стапа ў нас эканамічна самастойнай. Яна заўсёды можа знайсці работу і яна не будзе жыць з непоймым мужам, таксама як мужчына можа раззавіцца з нелюбімай жанчынай. Права на растэржэнне шлюбу — неад'емнае права. Яно заававана ў барацьбе з памешчыцка-капіталістычным ладам. Яно асталася-б пуцтышай, нічога не азначаючай паперкай, калі-б не рос у нашай краіне добрабыт мас, калі-б не рос і не ўмацоўваўся сацыялістычны парадок.

Каб наглядна выразіць, якая разволюцца адбылася ў нас у сямейных адносінах, «дэволі» параўнаць становішча жанчыны ў сям'і напалгасніка з горкім бытам дэразволючайнай сялянкі. Рэды сялянкі не біў рэней жонку. «Бі жонку да дзяцей, а дзяцей — да людзей», — так гаварылася ў больш ці менш ліберальнай прынацы. Гэтае другая ішла далей: «Бі жонку к абеду, а к вячэры зноў, без бою за стол не сядзіся». Такі быў дэразволючайны быт, які адкрышталізаваўся ў «мудрых» прыказках. Цяпер калгасніцы толькі голасна пасмяюцца, калі ім хто-небудзь скажа нешта падобнае.

Са знікненнем у нашай краіне буржуазных адносін знікла і буржуазная форма шлюбу. Ну, хто-ж стане шукаць у нас «багатага жаніха», або «бедную нявесту для ўродлівага, але багатага ўдзюца»? Нуды дзяваўся цынніны інстытут свах і сватоў? Усё гэта гучыць цяпер, як расказ аб цямікім сне. Жанчына ўпершыню ў гісторыі атрымапа зусім аднолькавыя правы з мужчынай. Любоў, сапраўдная, вялікая, нічым не заплямленая і не зняважана, можа і павінна стаць у нас адзіным стымулам уступлення ў шлюб.

Але было-б найвялікшым піцмер'ем заяўляць, што ў галіне сямейных адносін у нас усё абстаіць добра, што ва ўсіх без выключэння сям'ях і ў асяроддзі халастой моладзі пануе мір і багадаць. Не! Мы знішчылі беспраўе жанчыны, адкрылі ёй шырокую дарогу к працы, творчасці, самастойнага жыцця, мы знішчылі шлюб, як ганцлівую здатку, але мы мясам яшчэ на рабе груз перажытай капіталістычнага грамадства. Пракляты груз гэты дастаткова відавочна сказваецца яшчэ і на сямейных адносінах.

Адным з тэхіх, несумненна, буржуазных перажыткаў з'яўляюцца лёгкадумныя і безадказныя адносіны да сямейных абавязкаў. Маральна найменш устойлівы элемент зразумелі найвялікшую свабоду, прадастаўленую мужчыне і жанчыне Оксбрскай сацыялістычнай рэвалюцыяй, як права на пошлосць у сямейным быту. Няхай такіх людзей няма, нязначная малінасць, але іх на так

мала, каб можна было пакідаць іх «падлігі» беспакананымі. Бацька, які кідае свай дзіця на волю лёсу, сын, які збывае сваіх прастарэлых бацькоў, заслугаюцца самага суровага грамадскага ганьбавання. У нас чамусьці прынята адносіцца роўнадушна да такіх тыпаў. Пара зразумець, што гэта — антыграмадскія элементы, і паступаюць яны, як чужыя савецкаму ладу людзі.

Адкуль бяруцца такія безадказныя адносіны да сям'і?

Ад чыста буржуазнага погляду на жанчыну, як на рабыню, пасцельную прыналежнасць, як на рэч, якую можна скарыстаць і кінуць.

Сведомы пролетарый заўсёды адносіўся з найвялікшай павагай і адказнасцю да свай сям'і: жонкі, дзяцей, бацькі і мацеры.

Толькі буржуазным бяздзельнікам і менемкіным сынкам да тае ру лёгкадумныя і гусныя адносіны да жанчыны і сям'і. Толькі безнадзейныя блытанікі, дробнабуржуазныя «свакі» могуць сьведкаваць, што сям'я і клопаты аб ёй ёсць мяшчанства. Наадварот, рафіраваным мяшчанствам з'яўляюцца лёгкадумныя «басякія» адносіны да сям'і.

Быць добрым сям'янінам — значыць выконваць свой абавязак. Дрэнны сям'янін не можа быць і добрым савецкім грамадзянінам, грамадскім работнікам. Актывіст — грамадскі работнік, які распінаецца на скодах у абарону праў жанчын, а дома па-сваінску трэціруе сваю жонку і дзяцей, — не актывіст, а ліцмёр і ханжа.

Не гледзячы на поўнае роўна-

уверх, уносячы ў нябесную даль дасягнуўшы вышыні 15.900 метраў.

Камада стратастата складаецца з 3-х чалавек: камандзір стратастата К. Зілліе, інжынер Ю. Прылучні і праф. А. Верыга.

Перад пасадкай у кабінку каманда стратастата перадала ў рэдак-

Стратастат „СССР-1-біс“ удачна прызыямліўся

Атрымана многа каштоўных навуковых даных

Выледаўшы 26 чэрвеня ў 5 гадзін 25 мін. стратастат «СССР-1-біс» з камандзірам тав. Зілліе, навуковымі наглядальнікам ірафесарам Верыга і другім пілотам тав. Прылучнім у той жа дзень у 8 гадзін 0,2 мін. удачна прызыямліўся ў 20 к.м. на шэўднёвы ўсход ад Тулы.

Пры прызыямленні ўсе без выключэння навуковыя прылады аказаліся ў поўнай захаванасці. Гандоа стратастата настолькі ўдачна апусцілася на зямлю, што можа быць неадкладна скарыстана для наступнага палёту без усялякага рамонту. Усе ўдзельнікі палёту

адчуваюць сябе добра, настрой у іх бадзёры.

Неадкладна пасля атрымання радыёграмы аб прызыямленні, к месцу яго вылецелі італьянскія ўпраўлення паветраных сіл РСЧА тав. Алісніс і камандёр №-скага павет раплавальнага атрада тав. Пракоф'еў.

У лутарцы з удзельнікамі палёту яны выяснілі, што палёт даў выключна многа каштоўных навуковых нагляданняў, якія паслужаць для вучоных прац і шырокіх даследаванняў

добра вяселі паэты і яны сапраўды з'яўляюцца найвялікшым маральным прагрэсам, існуе побач з буржуазнай сям'ёй і перанарой ёй. Сям'я ў буржуазным грамадстве, як і само гэта грамадства, грунтуецца на эканамічнай няроўнасці, на рабстве, а рабства несумяшчальна з узвышаным пачуццём. Адсюль немінуча муда супружаскага жыцця, якую муж і жонка паняволі староюцца разнаабразіць хатняй грызнёй, сямейнымі сцэнамі, або, у лепшым выпадку, разбіваць невялікай дозай сентыментальнасці.

Разпадаецца сям'я ў буржуазным грамадстве. Усё больш шырокая размеры прымае прастытуцыя. Ва ўсіх без выключэння капіталістычных краінах з года ў год скарачаецца нараджэнасць, падае колькасць заключаных шлюбаў.

У нас моладзь жэніцца, нараджаецца масца павялічваецца. Сацыялізм — гэта клопаты аб чалавеку і быстры рост насельніцтва.

У нас самая здаровая ў свеце моладзь, здаровая фізічна і маральна. Характар нашай моладзі выхоўваецца на самых перадавых ідэях чалавечтва, у нястомнай барацьбе за сацыялізм. З гэтымі ідэямі, з гэтай барацьбой несумяшчальны палезавы распушчэнасць і свайскія адносіны да жанчыны. Буржуазныя перажыткі будучы вытраўлены да канца.

Клопаты аб дзецях, павага да жанчыны-мацеры — неад'емны прызнак нашага ладу і савецкага грамадзяніна.

(ПЕРАДАВАЎ АРТЫКУЛ «ПРАВДЫ»).

Далучыцца-ж да наўстаўных
братоў!
Ад нас-жа саміх, ад самога рус-
кага народу залежыць яго лёс.
Памні! І ў сваёй бяздзячнасці!

людица ганджонны падзеі вялікай вызваленчай барацьбы; прыгнечаныя і падняволеныя народы Расіі не сярпелі вялікага прыгнечання і свавольна дэспатычнага самаўладства.

Зруйнаванне, галеча і бласпрафе, да якога рускі ўрад даўоў пматпакутнюю Расію, перапоўнілі чапгу, цярпення працоўных мас. Па ўсіх гарадах і сёлах успыхнуў ужо пажар народнага абурэння.

Матугны крык пматмільёнай грудзі: «далоў рабскі ланцугі дэспатызма і няхай жыве свабода», як пром раскаціўся па ўсёй неабдымнай Расіі.

Але ўрад рашыў, што лепш утапіць краіну ў народнай крыні, чым даць ёй свабоду і лепшае жыццё. І бязвінная кроў самаадданных барацьбітоў палілася цэлымі патокамі па ўсёй Расіі.

Аднак, самаўладства забыла адно: што цёмная і забітая армія—гэта моцная зброя яго крывавага замыслаў—ёсць той-жа самы народ, ёсць сілы тых-жа працоўных мас, якія рашылі дабіцца свабоды. І вось мы, каманда эскадронага браняносеца «Князь Потемкин—Тавричевский», рапуча і аднагалосна робім гэты першы рапучы крок. Няхай усе тыя брацкія афяры рабочых і сялян, якія палі ад салдацкіх куляў і штыкоў на вуліцах і палях, здымуць з нас сваё пракляцце, як іх забойцаў.

Не, мы не забойцы, мы не каты свайго народу, а абаронцы яго. І наш агульны дэвіз—смерць або свабода для ўсяго народу.

Мы патрабуем неадкладнай прыстаноўкі бласэннага праўдзіцы крыўні на палых Манчжурый. Мы патрабуем неадкладнага склікання ўсенароднага ўстаноўчага сходу на падставе ўсеагульнага, простага, роўнага і тайнага выбарчага права.

За гэтыя патрабаванні мы аднадушна гатовы разам з нашым браняносцам пасці ў бэй або выйграць перамогу.

Мы глыбока ўдэўновы, —тэсныя працоўныя грамадзяне ўсіх краін і народаў аджукнуцца гарачым спачуваннем нашай вялікай барацьбе за свабоду.

Далоў самадзяржаўе!

Няхай жыве ўстаноўчы сход!

Каманда эскадронага браняносеца «Князь Потемкин—Тавричевский» і мінароса № 267.

казалі нам у самы апошні час узоры пролетарскага геройства і народнага энтузіязму. Барацьба перарастала ў паўстанне. Ганебная роля катаў свабоды, роля прыслужнікаў паліцыі не магла не адкрываць паступова вочы і самой царскай арміі. Армія пачала хістацца. Спачатку асобныя выпадкі непослушства, успышкі запасных, пратэсты афіцэраў, агітацыя сярод салдат, адмаўленне асобных рот або палкоў страляць у сваіх братоў — рабочых. Затым — пераход часткі арміі на бок паўстання.

Велізарнае значэнне апошніх одэскіх падзей заключаецца іменна ў тым, што тут упершыню буйная частка ваеннай сілы царызма, — цэлы браняносец, — перайшла адкрыта на бок рэвалюцыі. Шалёныя намаганні і ўсемагчымыя ўлоўкі ўжываў урад, каб утаніць ад народу гэту падзею, каб патушыць паўстанне матросаў у самым пачатку. Нішто не дапамагло. Пасланыя супроць рэвалюцыйнага браняносеца «Потемкина» ваенныя судны адмовіліся змагацца супроць таварышню. Распаўсюдзіўшыся па Еўропе весткі аб здары «Потемкина», аб царскім загадзе патапіць рэвалюцыйны браняносец, самадзяржаўны ўрад толькі канчаткова апаганіў сябе перад усім светам. Эскадра вярнулася ў Севастопаль, урад спышаецца распустіць матросаў, раззброіць ваенныя судны; ходзяць чуткі аб масавай адстаўцы афіцэраў чорнаморскага флота; на здаўнымся браняносцы «Георгий Победоносец» зноў пачаліся абурэнні. У Ліване і Кранітадце матросы таксама паўстаюць; пачаюцца сутычкі з войскам, ідзе (у Ліване) бой на барыкадах матросаў і рабочых супроць салдат. У замежным друку паведамляецца аб абурэннях на цэлым радзе іншых ваенных суднаў («Минин», «Александр Второй» і т. д.). Царскі ўрад аказаўся без флота. Самае большае, чаго яму ўдалося пакуль дабіцца, гэта—утрымаць флот ад актыўнага пераходу на бок рэвалюцыі. А браняносец «Потемкин» астаўся непераможанай тэрыторыяй рэвалюцыі і, які-б ні быў яго лёс, перад намі ў наяўнасці несумненны і знамянальна-вышэйшы факт: спроба стварэння адра рэвалюцыйнай арміі.

Рэвалюцыйны ўрад неабходзеен для палітычнага кіраўніцтва народнымі масамі, — спачатку ў той частцы тэрыторыі, якая ўжо адвававана ў царызма рэвалюцыйнай арміяй, а потым і ва ўсёй дзяржаве. Рэвалюцыйны ўрад неабходзеен для неадкладнага прыступу да палітычных пераўтварэнняў, у якіх ідзе рэвалюцыя, — для ўстройства рэвалюцыйнага народнага самаўпраўлення, для склікання сапраўды ўсенароднага і сапраўды ўстаноўчага сходу, для правядзення тых «свабод», без якіх немагчыма правільнае выражэнне волі народу. Рэвалюцыйны ўрад неабходзеен для палітычнага аб'яднання паўстаўшай часткі народу, якая на справе і канчаткова парвала з самадзяржаўем, для палітычнай арганізацыі яе. Гэта арганізацыя можа быць, вядома, толькі часовая, як толькі часовым можа быць і рэвалюцыйны ўрад, які бярэ ў рукі ўладу ад імя народу, для забеспячэння волі народу, для дзейнасці пасрэдствам народу. Але гэта арганізацыя павінна пачацца неадкладна, у по-

ўскай другой вайны, стварэння азорныя пункты адкрытай ўсенароднай барацьбы, перакінуць паўстанне ў суседнія мясцовасці, забяспечыць, — спачатку хоць-бы ў невялікай частцы тэрыторыі дзяржавы, — поўную палітычную свабоду, пачаць рэвалюцыйную перабудову прагнутага самадзяржаўнага ладу, разгарнуць ва ўсю шырыню рэвалюцыйную творчасць народных нізоў, якія мала ўдзельнічаюць у гэтай творчасці ў мірныя часы, але якія выступаюць на першы план у эпохі рэвалюцыі. Толькі ўсвядоміўшы гэтыя новыя задачы, толькі паставіўшы іх смела і шырока, —атрады рэвалюцыйнай арміі могуць атрымаць поўную перамогу, паслужыць апорай рэвалюцыйнага ўлада. А рэвалюцыйны ўрад — такая-ж неабходная рэч на данай стадыі народнага паўстання, як рэвалюцыйная армія. Рэвалюцыйная армія патрэбна для ваеннай барацьбы і для ваеннага кіраўніцтва масамі народу супроць астаткаў ваеннай сілы самадзяржаўя. Рэвалюцыйная армія неабходна таму, што толькі сілай могуць быць вырашаны вялікія гістарычныя пытанні, а арганізацыя сілы ў сучаснай барацьбе ёсць ваенная арганізацыя. І апрача астаткаў ваеннай сілы самадзяржаўя ёсць ваенная сіла суседніх дзяржаў, у якіх моліць ужо падтрымання рускі паданочы ўрад, аб чым мы раскажам ніжэй.

Рэвалюцыйны ўрад неабходзеен для палітычнага кіраўніцтва народнымі масамі, — спачатку ў той частцы тэрыторыі, якая ўжо адвававана ў царызма рэвалюцыйнай арміяй, а потым і ва ўсёй дзяржаве. Рэвалюцыйны ўрад неабходзеен для неадкладнага прыступу да палітычных пераўтварэнняў, у якіх ідзе рэвалюцыя, — для ўстройства рэвалюцыйнага народнага самаўпраўлення, для склікання сапраўды ўсенароднага і сапраўды ўстаноўчага сходу, для правядзення тых «свабод», без якіх немагчыма правільнае выражэнне волі народу. Рэвалюцыйны ўрад неабходзеен для палітычнага аб'яднання паўстаўшай часткі народу, якая на справе і канчаткова парвала з самадзяржаўем, для палітычнай арганізацыі яе. Гэта арганізацыя можа быць, вядома, толькі часовая, як толькі часовым можа быць і рэвалюцыйны ўрад, які бярэ ў рукі ўладу ад імя народу, для забеспячэння волі народу, для дзейнасці пасрэдствам народу. Але гэта арганізацыя павінна пачацца неадкладна, у по-

Задача свядомых кіраўнікоў рэвалюцыйнага класа—заўбеды іспі і перадаць яго ў справе такога выхавання, растлумачваць значэнне новых задач і клікаць наперад да нашай вялікай канчатковай мэты. Няўдачы, якія няўхільна чакаюць нас пры далейшых спробах стварэння рэвалюцыйнай арміі і ўстанаўлення часовага рэвалюцыйнага ўлада, толькі навукаць нас практычнаму рашэнню гэтых задач, толькі прыцягнуць новыя і свежыя, толячыся цяпер над спудам, народныя сілы да іх вырашэння.

Вазьміце ваенную справу. Ні адзін соцыял-дэмакрат, знаёмы хоць колькі-небудзь з гісторыяй, вучыўшыся ў вялікага знаўцы гэтай справы Энгельса, не сумняваўся ніколі ў велізарным значэнні ваенных ведаў, у велізарнай важнасці ваеннай тэхнікі і ваеннай арганізацыі, як зброі, якою карыстаюцца масы народу і класы народу для вырашэння вялікіх гістарычных сутычак. Соцыял-дэмакратыя ніколі не спускалася да ігры ў ваенныя эмовы, яна ніколі не высювала на першы план ваенных пытанняў, пакуль не было ў наяўнасці ўмоў пачаўшайся грамадзянскай вайны*). Але цяпер усе соцыял-дэмакраты высунулі ваенныя пытанні, калі не на першае, то на адно з першых месц, паставілі на чаргу вывучэнне іх і азнаямленне з імі народных мас. Рэвалюцыйная армія павінна практычна прымяніць ваенныя веда і ваенныя прылады для вырашэння ўсяго далейшага лёсу рускага народу, для вырашэння першага, істотнейшага пытання, пытання аб свабодзе.

І задача ўстанаўлення рэвалюцыйнага ўлада таксама нова, таксама цяжкая і складаная, як задача ваеннай арганізацыі сіл рэвалюцыі. Але і гэта задача можа і павінна быць вырашана народам. І ў гэтай справе кожная прыватная няўдача выкліча ўдасканаленне прыёмаў і сродкаў, умацаванне і расшырэнне рэзультатаў. Трэці зезд Рас. С.-Д. Р. П. намеццў у сваёй рэзалюцыі агульныя ўмовы вырашэння новай задачы, —парабавіць ужо за абмеркаванне і падрыхтоўку практычных умоў яе ажыццяўлення. У нашай партыі ёсць праграма-мінімум, закон-

*) Пар. «Задачи руск. соц.-дем.» Левіна, ст. 23, аб несвоечасовасці (у 1897 г.) пытання аб спосабах рапучай атакі на царызм. (Гл. II том твораў, ст. 183. Рэд.).

чую паўнату. Мы хочам толькі паглядна выясніць сваю мысьль аб важнасці вядомых асноўных задач. Неабходна, каб рэвалюцыйны ўрад імкнуўся абавярціцца на народныя нізы, на масу рабочага класа і сялянства, —без гэтага ён не можа трымацца, без рэвалюцыйнай самадзейнасці народу ён ёсць нуль, горш нуля. Наша справа перасцерагчы народ ад авантурызма грымкі, але неадарэчных абяцанняў (накітават неадкладнай «соцыялізацыі», якой не разумеюць самі гаворачыя аб ёй), высунуць у той-жа час пераўтварэнні, сапраўды ажыццяўлямыя ў даны момант і сапраўды неабходныя для ўмацавання справы рэвалюцыі. Рэвалюцыйны ўрад павінен падняць «народ» і арганізаваць яго рэвалюцыйную актыўнасць. Поўная свабода прыгнечаных народнасцей, г. зн. прызнанне не толькі культурнага, але і палітычнага самавызначэння іх, —забеспячэнне настойлівых мер да аховы рабочага класа (8-гадзінныя рабочы дзень, як першая з раду гэтых мер), нарэшце, гарантыя сур'ёзных, не лічачыхся з карысцісцямі памешчыкаў, мер у карысць сялянскай масы, —такавы, па нашай думцы, галоўныя пункты, якія павінен асабліва падкрэсліць усякі рэвалюцыйны ўрад. Мы не гаворым аб першых трох пунктах, якія запатта ясны, каб патрабаваць каментарыяў. Мы не

народнага самадзяржаўя, з абаронамі царскага самадзяржаўя. У рабочага класа няма гэтай труслівасці, гэтай лічамернай палавічатасці, якія ўласцівы буржуазіі, як класу. Рабочы клас можа і павінен быць зусім паслядоўным дэмакратам. Рабочы клас сваёй крывёю, працітай на вуліцах Пецярбурга, Рыгі, Лівана, Варшавы, Лодзі, Одэсы, Баку і масы іншых гарадоў, даказаў сваё права на ролю авангарда ў дэмакратычнай рэвалюцыі. Ён павінен аказацца на вышнім гэтай вялікай ролі і ў перажываемы рапучы момант. Свядомыя прадстаўнікі пролетарыята, члены Р. С.-Д.Р.П., павінны, —ні на мінуту не забываючы аб сваёй соцыялістычнай мэце, аб сваёй класавай і партыйнай самастойнасці,—выступіць перад усім народам з перадавымі дэмакратычнымі лозунгамі. Для нас, для пролетарыята, дэмакратычны пераварот толькі першая ступень і поўнаму вызваленню працы ад аховы рабочага класа (8-гадзінныя рабочы дзень, як першая з раду гэтых мер), нарэшце, гарантыя сур'ёзных, не лічачыхся з карысцісцямі памешчыкаў, мер у карысць сялянскай масы, —такавы, па нашай думцы, галоўныя пункты, якія павінен асабліва падкрэсліць усякі рэвалюцыйны ўрад. Мы не гаворым аб першых трох пунктах, якія запатта ясны, каб патрабаваць каментарыяў. Мы не

(Ленін, том. VII, стар. 379-387).

краіну да канчатковага зруйнавання. Ён забівае безабаронных жанчын і дзяцей, ён забівае рускіх рабочых, ён рапучы апалячэца і супроць нас, матросаў. Ілжывымі паведамленнямі і подлым паклёпам ён імкнецца нас ашукаць. Не дамо гэтага зрабіць.

Разам з астатнімі матросамі, разам з армейскімі салдатамі і ўсім рабочым народам заявім, што паванна царскай шайні зладзею і забойцаў павінен быць пакладзены рашучы канец, і чым хутчэй, тым лепш.

На бой-жа з урадам і ўсёй зграяй сабак: Чухнінымі, Афанасьевымі, Крыгерамі і іншай сволаччу.

Адмовімся страляць у матросаў, перастанем слухацца пачальства.

Разам з усім паўстаўшым народам патрабуем неадкладнага склікання ўстаноўчага сходу.

Далоў самадзяржаўе цара!

Няхай жыве змагаючыся Чорнаморскі флот!

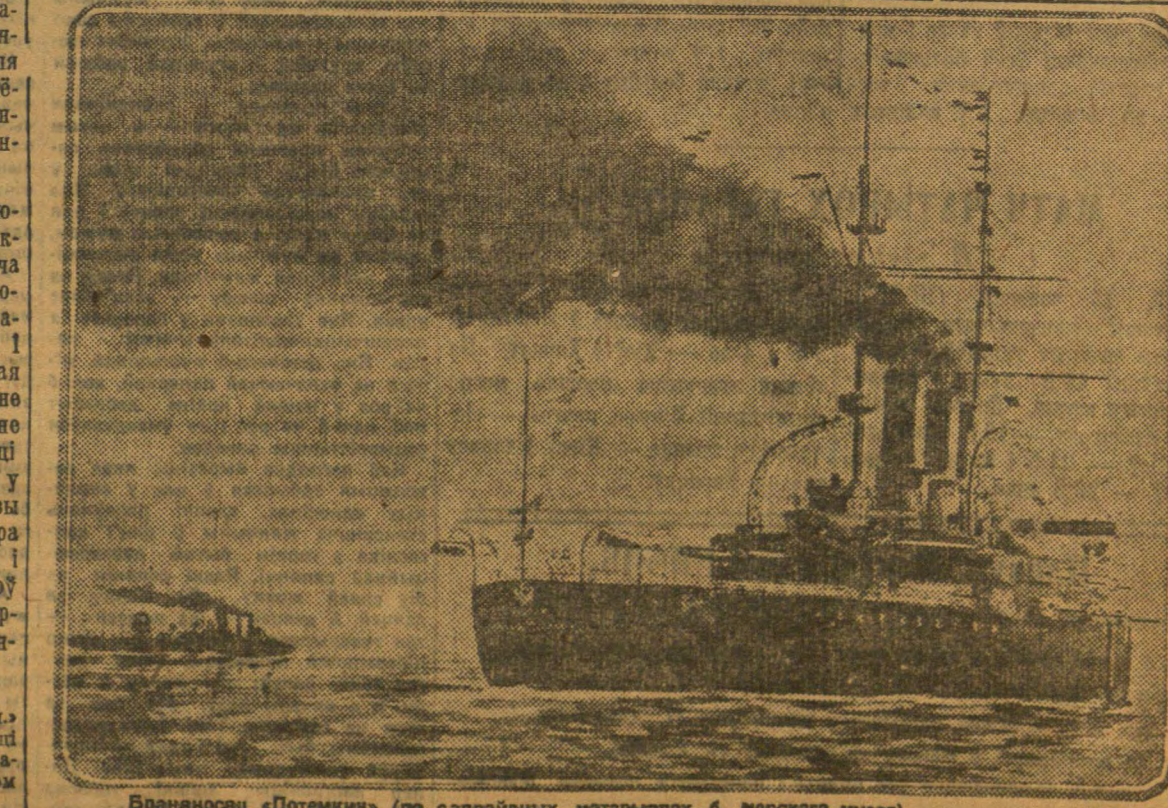
Няхай жыве змагаючыся рабочы клас!

Няхай жыве Расійская соцыял-дэмакратычная рабочая партыя!

МАТРОСЫ, СОЦЫЯЛ-ДЕМАКРАТЫ, ПРАЦЫТАЎШЫ, ПЕРАДАДЦЕ ТАВАРЫШАМ.

Чэрвеня 1905 г. 23 дня.

Выдавецтва Севастопальскага намітэта Крымскага Саюза Расійскай соцыял-дэмакратычнай рабочай партыі.

Браняносец «Потемкин» (по сапраўдных матэрыялах б. морскага музея).

Знатныя трактарысты БССР у рэдакцыі „Звязды“

ТРАКТАРЫ ПАВІННЫ ВЫЙСЦІ НА УБОРКУ
У БАЯВОЙ ГАТОУНАСЦІ

Гэтымі днямі рэдакцыя „Звязды“ наведвала дэлегацыя знатных трактарыстаў БССР, старшыня рабачомаў МТС, старшыня ЦП саюза МТС тав. **Колік**. Члены дэлегацыі расказалі, як праходзіў першы тур спаборніцтва трактарных брыгад, як яны рыхтуюцца заваяваць міжгосптва ў барацьбе за максімальную напружку на трактар.

Першай выступіла член ЦВК СССР і БССР тав. **ЗОНЯ РАЧОК** — ініцыятар ўсебеларускага спаборніцтва трактарных брыгад.

— Я вельмі рада паведаміць, — кажа тав. Рачок, — што мая брыгада на веснавой сяўбе выканала ўзятых на себе самаабавязанцельствы. Мы далі 102 проц. плана. Яшчэ больш рада я адзначыць, што нашы заклік на сацыялістычнае спаборніцтва знайшоў гарачы водгук амаль ва ўсіх МТС і трактарных брыгадах БССР.

У нашым спаборніцтве, як і ва ўсёй рабоце па сацыялістычнаму будаўніцтву, вялікае значэнне мае павышэнне тав. **СТАЛІНА** — не зазнавацца. Мая брыгада ў сапраўдны абавязавачы не гэта.

З поспехам завяршыўшы веснавыя паловы работы, мы ўсім сіламі перакінутыся на ўзятых павышэнні і павышэнні. На 4 трактары быў у нас план на 140 гектараў пашыраў і 15 гектараў пашыраў. Гэты план мы хутка выканалі. Я шукала для трактараў другую работу і знайшла яе ў калгасах не зной МТС. Такім чынам наша брыгада выканала план павышэнні павышэнні на 160 процантаў.

— Ужо сёння можны наш трактар, у пераходзе на жывае ворыва, узараў 187 гектараў. Наш трактарыст тав. **Пархомчык** на трактары ХТЗ № 39 узараў ужо 232 гектары.

Сёння ўся наша ўвага і сілы сконцэнтраваны на тым, каб уборку ўраджэня сустраць у поўнай багатай гатоўнасці. Трактары поў-

гучна, які прымер павышае сваю кваліфікацыю на курсах. Яму прыдзецца больш дапамагчы — усе-ж новы чалавек у брыгадзе. План маладзёбы нам даведзен на 1.270 тон. Гэты план будзе намі таксама перавыканан.

Апошняя мая заўвага — гэта прасувязь з калгасамі. Са старшынствам ў мяне самая цесная сувязь. Яны самі зацікаўлены ў стварэнні лепшых умоў для трактарыстаў і работы трактараў. Вось чаму ў мяне цвёрдая ўпэўненасць, што ўзятыя на себе самаабавязанцельствы — даць 450 гектараў у сярэднім па ХТЗ — мы безумоўна выканам. Да гэтага-ж самага я яшчэ раз заклікаю праз нашу „Звязду“ ўсіх трактарыстаў ордэнаўскай БССР.

З вялікай увагай было выслухана выступленне брыгадзіра трактарнай брыгады **Дзяржынскай МТС тав. ЗАХЛІЦЭВІЧА**.

— У нашай брыгадзе, — гаворыць т. Захліцэвіч, — тры трактары ХТЗ. На вытворчай нарадзе, скліканай мною перад выходам у поле, мы дагаварыліся эканоміць гаручае, каб расходваць яго не больш 19 кгр. на гектар; добра адносіцца да машыны, каб яна заўсёды чыста была, каб не было паломак. Да кожнай машыны прыкладзілі мы дошчачкі, на якія заносілі прозвінча трактарыста, план, дасведчаны да яго, і выкананне плана. Праходзіць пільніўка, і на дошцы відаць, колькі трактар узараў, колькі трактарыст забавіў працаваць, эканоміў гаручага.

На заклік Зоні Рачок мае трактарысты абавязаліся даць на ХТЗ 470 гектараў і каб ва што-б там ні стала ўвосень прывесці машыны ў майстэрню ў добрым стане.

19 дзён працавала мая брыгада на сяўбе.

Гэтымі днямі рэдакцыя „Звязды“ наведвала дэлегацыя знатных трактарыстаў БССР, старшыня рабачомаў МТС, старшыня ЦП саюза МТС тав. **Колік**. Члены дэлегацыі расказалі, як праходзіў першы тур спаборніцтва трактарных брыгад, як яны рыхтуюцца заваяваць міжгосптва ў барацьбе за максімальную напружку на трактар.

Каб даць такую выпрацоўку, перш за ўсё трэба было, каб кожны трактарыст ведаў нутро машыны, ведаў як свае пяць пальцаў. А людзі ў нас іменна такія. Выхалі мы на граніцу, а нашы машыны — адно хараство. Збегліся сяміне з таго боку граніцы, на нас глядзяць дзівянца і ніяк надзівянца не могуць. А тут садаты польскія падыйшлі і давай людзей разгавяць. Паплі сяміне дадому, ідуць ды ўсё на нас азіраюцца...

Але ў наш час толькі на тэмпах далёка не заедзены, нават на такіх машынах, як нашы. Патрэбна і якасць. Мы і тут паказалі, што значыць сяміне трактарыст. Недарма старшыня калгасаў папрабуюць ад МТС паслаць да іх 9-ю, гэта значыць маю брыгаду.

Вось пачалі мы працаваць у паправачным калгасе „Ударнік № 2“. Паглядзелі калгаснікі на нашу працу, дык проста закармілі нас і сметана, і масла, і сала. Каб толькі добра працавалі. Шануюць нашых трактарыстаў у калгасе. Не магу скарыцца.

Трэба мне выехаць у Палагееўскі сельсовет. А хлопцы гавораць: не дадуць табе работы, праваліся, ды яшчэ ХТЗ у цябе — такіх цяжкіх машыны. Я сабе думаю: страх пельніўкі, а калі цяжка, дык гэта яшчэ цікавей. І добра зрабіў, што паехаў. Толькі ў адным калгасе гэтага сельсовета узараў я 250 гектараў.

Безумоўна, хлопцы ў мяне дружныя. Ёсць старыя трактарысты і маладыя. А такі малады, як **Басарэўскі Браніслаў**, хоць першы год на трактары працуе, а ўжо старых абганяе.

Трапіў да мяне ў брыгаду новы трактарыст тав. **Бандарэнка**. Легаў ён дрэнна працаваў. Хлопцы кажуць: узяў на сябе блуду. Пага-

варыў я з ім па душах. Ён кажа: буду старацца, толькі дапамагайце мне. Дапамаглі. А прымер гэты Бандарэнка перадавы, па ім раўняюцца.

За веснавую сяўбу мы эканомілі 2.028 кілограм карасіны, 228 кгр. масла, 32 кгр. бензіны. Прымер мы як сямі рыхтуемся да ўборкі. Уборачныя машыны адрамантаваны. Трактары агляджаны. Працуем так, каб у спаборніцтве трактарыстаў заняць першае месца па рэспубліцы.

Т. Рачок і Захліцэвіч гаворылі аб рабоце трактараў ХТЗ. Следзім за імі трактарыст **Смалевіч** МТС тав. **КАЛЕКА** расказаў, як ён даў рэкордную выпрацоўку на старым „Фардзоне“.

— Трактар ФП, на якім я працую, — гаворыць тав. **Калёка**, — знаходзіцца ў нашай МТС ужо чацвёрты год. Адным словам, трактар стары, зношаны, значыцца, нармальнае яго праца галоўным чынам залежыць ад мяне, і я са ўсіх сіл стараюся, каб трактар не адставаў, каб узяць з машыны максімум магчымага.

Трактар у мяне заўсёды ў добрым становішчы. Чысты. На запраўку ідзе не больш поўгаліны. На ворыве я ў змену працаваў не менш 11-ці гадзін і за гэты час даваў па малім „ФП“ 3—3,5 гектара.

Як я дабіўся такой высокай выпрацоўкі?

Халастых пераходаў у мяне не было. На прыездзе ў калгас мы паслі агляду палёў адразу замацоўвалі за сабой такія участкі, каб трактары маглі бесперапынна працаваць. Я працую на трактары 3 год; другі таварыш, які працуе разам са мной, толькі сёлета азнаёміўся з трактарам. Прышлось і яго вучыць. І мы дабіліся перамогі. Я ўзараў на трактары 97 гектараў, а ён 60 гектараў. Такім чынам мы далі на сяўбе на

На першай ўсебеларускай алімпіядзе рабоча-кап-гаснай і мастацкай самадзейнасці. На здымку: выступленне белетна-а гуртка меншых будаўнікоў.

Запасныя часткі — уборачным машынам

ЗАПЭЎНЕННІ І САПРАЎДНАСЦЬ

ВІЦЕБСК. (Кар. „Звязды“). На заводзе „Чырвоны металіст“ імя Кірава дрэнна ідзе выкананне заказаў па запасных частках. Да вырабу многіх запасных частак нават не прыступалі.

Для ілюстрацыі замест 6.000 штук флінцавых пілінтаў выраблена 3.760 штук. З іх у сельгаспрадпрыемствах апрацоўкі (свідраванне) прайшлі толькі 1.619 штук. Зусім не пачыналі рабіць балты $\frac{3}{4} \times 105$ мм, $\frac{1}{2} \times 95$ мм., $\frac{3}{4} \times 265$ мм. і $\frac{1}{2} \times 55$ мм.

Вялікі прарыв стварыўся ў вырабе запасных частак да жніўра, малатарань і прывадоў. Да гэтага

пеха т. Лебедзеў тлумачыць гэта адоўтнасцю жалеза. Аднак, у гэты-ж дзень камерныя аддзелы завода жалеза для восей дастаў на суседнім заводзе „Комінтэрн“, што можна было зрабіць значна раней. Што датычыць жалеза для салазак, то яго можна набыць з унутраных рэсурсаў завода, але гэта таксама не робіцца.

Ліцейны цэх яшчэ не атрымаў 480 штук двайных шасцірон да малатарань „Ландэ“. Гэты адказны ўдзел не забяспечан дастатковай колькасцю кваліфікаванай рабочай сілы. На фармоўцы даных шасцірон стаіць усяго толькі адзін чалавек. Цэх не прыступіў таксама да

не прыступіў да апрацоўкі дэталей.

Пад папразой зрыву знаходзіцца выкананне заказаў па ілугах № 1с да зборкі якіх завод яшчэ таксама не прыступіў. Усяго ілугаў гэтай жаркі трэба вырабіць 7.500 штук.

Такое сапраўднае становішча з вырабам запасных частак да ўборачных машынаў на заводзе „Чырвоны металіст“ імя Кірава. Аднак, гэта ніколі не перапыніць старшыні заўкома тав. **Гурэвічу** выступіць на сходзе гарадскога партактыва, прывесці на прапрацоўцы рашэнняў чэрвеньскага пленума ЦК ВКП(б), з запэўненнем, што на гэтым участку справа абстаіць добра. Яна мы бачылі.

Гэтыя агледжаны і правяраны. Большыя зменены, пісьмы змаваны. Адрывы ад шлугу ўжо адрамантаваны.

У маёй брыгадзе ёсць адна сенакасілка. Яна добра агледжана, адрамантавана і ўжо знаходзіцца на участку. Павінна яна на плане скасіць 25 гектараў. Я лічу, што гэты план зніжаны і ён будзе намі значна перавыканан. Усебеларускае народнае свята мы сустранем поўным выкананнем плана сенаборкі.

Брыгада таксама мае дзве снопавязальнікі. Мы іх адрамантавалі і яны ў бліжэйшыя дні будуць дастаўлены на участкі. Агледжаны і правяраны малатарні. Такім чынам, таварышы, я з усёй адказнасцю магу сёння заявіць, што да ўборкі мае машыны поўнаасцю гатовы.

Падрыхтаваны і людзі. Тэхнічная вучоба ў брыгадзе не сымнілася ва ўвесь час веснавых і летніх работ. План даведзен да кожнага трактарыста. На курсах рыхтуюцца вагачыны і снопавязальшчыкі.

У маёй брыгадзе 2 малатарні: МК 1100 і МО 900. На адной будзе працаваць наш стары машыніст тав. Марозаў. На другой будзе працаваць новы машыніст тав.

Група трактарыстаў—ўдзельнікаў сустрэчы ў «Звяздзе». На здымку (злева направа) Зоня Ралок, Захніцэвіч і Калена.

«Фарбон» 157 гектараў. Гэта дае нам права заявіць, што поруч на ФП, высуштую ў пісьме тав. Рачок—200 гектараў — мы безумоўна перавыканам. Мы рыхтуемся даць 300 гектараў.

Апрача тт. Рачок, Захніцэвіч і Калені выступілі таксама старшыні рабачкомаў Смалевічэй, Дзяржынскай, Маріеўскай і Натальскай МТС. Выступаўшыя таварышы адзначылі, што ў выніку вялікага ўдзелу сацыялістычнага спабарніцтва ў трактарных брыгадах значная колькасць МТС БССР перавыканала план веснавых палевых работ.

Выступаўшыя таварышы з Капыльскай і Дзяржынскай МТС расказалі пра значную культурную работу, якая праводзілася і праводзіцца ў трактарных брыгадах. У Дзяржынску быў арганізаван выезд у трактарных брыгадах дзіцячага балета, раённай трупы. У Капылі для трактарыстаў арганізуюцца кампарты, вечары.

Перыпы тур спабарніцтва стварыў магутны рух сярод трактарыстаў за максімальную нагрузку трактарнага парку. Гэты рух трэба замацаваць у другім туры спабарніцтва.

часу завод яшчэ зусім не прыступіў да вырабу запасных частак да жніўня (1.000 штук салазак і 200 штук вёсей вадка холадвага каласа). Начальнік кавальскага

аддзёлкі накіроўваючага роліка прыводу «бадзення» і раду іншых дэталей.

Варыгатабудавніцы так таксама

на не адпавядае падобнаму безадказнаму запавенню.

АРК. ЗАРУБЕЖНЫ.

АБ ПРАВЯДЗЕННІ КОНКУРСУ-СПАБОРНИЦТВА РВК І СОВЕТАУ НА ЛЕПШУЮ АРГАНІЗАЦЫЮ СУПРОЦЬПАЖАРНАЙ АХОВЫ

Пастанова прэзідыума Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР

Прэзідыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР пастаўляе:

1. Абвясціць з 1 ліпеня па 1 лістапада 1935 года ўсебеларускі конкурс на лепшую арганізацыю супроцьпажарнай аховы ў вёсках і раёнах БССР.

2. Прадстаўленыя ўмовы конкурсу і прэміі зацвердзіць.

3. Для кіраўніцтва конкурсам стварыць аператыўны штаб у складзе прадстаўнікоў: АПА НКУС — тав. Пекера (старшыня), т. Герасіла (нам. старшыні), Дзяржстраха НКФ БССР — тав. Шакалава, НКЗ БССР — тав. Маранеў-

скага і ўпоўнаправадзіць тав. Жолудова.

4. Абавязаць усе райвыканкомы і саветы ўключыцца ў абвешчаны конкурс на лепшую арганізацыю супроцьпажарнай аховы, разгарнуўшы шырокую масавую работу сярод шырокіх працоўных мас па практычнаму правядзенню ўмоў тагата конкурсу.

5. Для кіраўніцтва конкурсам-спабарніцтвам на лепшую арганізацыю супроцьпажарнай аховы даручыць РВК вылучыць раённыя камісіі.

6. Пасля сканчэння тэрміну абвешчанага конкурсу, усе падагуле-

ныя матэрыялы для вызначэння пераможцы і прысуджэння прэміі прадастаўляюцца ў аператыўны штаб па кіраўніцтву ўсебеларускім конкурсам к 1 лістапада 1935 года і канчаткова зацверджваюцца Цэнтральнай конкурснай камісіяй пры прэзідыуме ЦВК БССР.

Старшыня ЦВК БССР

А. ЧАРВЯКОУ.

Ч.в.а. сакратар ЦВК БССР

Е. ЖУКОВІЧ.

20 чэрвеня 1935 года

г. Менск.

Да вынікаў алімпіяды мастацкай самадзейнасці

У гэты вечар праглед падытоўку к канцу. Перад глядачом праўшло больш чым паўтара дзесятка адрывочных і калектыўных нумароў.

І вось па залу прайшла новая асяжэная, бадзёрая хваля. Гэта выйшла агітбрыгада Хойніцкай МТС.

Бадзёрасць і радаснае ўпэўненасць, вясёлая заражэная ўсмішка хутка перадаецца глядачам. Зала шчыра смеецца, калі гэтага хо-ча брыгада, зала зацікаўлена, калі самы маленькі і рухавы ўдзельнік брыгады расказвае аб кітайцу Лі-Чане.

Алімпіяда закончылася. Яна пра-звідала хвалямі, прычым апа хваля больш магутная замяняла другую, перакатвалася па залу, пакідаючы са сабой слэды свежасці і бадзёрасці.

Алімпіяда з'явілася разгорнутым аглядам нашых маладых творчых сіл, якія бачаць у сваёй упартай працы на калгасных палях, у цэхах фабрык і заводаў сваю найважнейшую радасть, гонар і шчасце.

Алімпіяда выніла рад выключна талантлівых маладых людзей.

Такіх талантаў у нашым народзе непачатая крыніца. Колькі ў нас такіх як Панамарэнка, Фейтэнзон, Соркіна, Фёдарова і інш. Яны ў кожным калгасе, на кожным заводзе, у любым калектыве нашай вялікай краіны.

На спэну выстаў некалькі ўсхваляваны Коля Панамарэнка. Ён адчувае сабе на спэне некач пязручна. Але зала апладыруе. Яго ведаюць многія. Ён садзіцца за раяль. Па залу разносяцца бадзёрыя тукі «Турэцкага марша» Мадарта, усходнія палюры, дзве рэчы ўласнай кампазіцыі.

Між тым Панамарэнка самавучка. Ён любіць Мадарта, бадзёрачы заборны матывы яго «Турэцкага марша» і глыбі ўсходняй мелодыі. Ён можа стаць добрым музыкантам. Але яму трэба пмаат вучыцца. Гэта галоўнае.

Калі ўдзельніца вельмі спалнага, высокакваліфікаванага хору вясёскай фабрыкі «Опач індустрыялізацыі» работніца Ханіна выканала «Песню аб ітупіцы», зала ўбачыла ў гэтай радавой маладой работніцы выключна багатыя галасавыя даныя, добрую выканаўчу народ-

ных спеваў. Ханіна пмае перажываючы. Яна прымушае перажываць усю залу.

Фейтэнзон любіць народныя песні. Але на алімпіядзе ён спеў арыю з оперы «Паяцы». Выканаў ён гэту арыю як добры спявак, з вялікім патундэем.

Няма патрэбы пералічваць усе тыя імёны, якія выявілі алімпіяда. Многа, вельмі многа талантлівых людзей расце, развіваецца ў нашай краіне.

Алімпіяда прымушае зрабіць адзін дадатны вывад. Яна паказала, наколькі далёка ўвайшла ў наш быт класічная музыка.

Імёны Мадарта, Шуберта, Чайкоўскага, Шапена сталі блізкімі і знаёмымі. Лепшыя класічныя творы вялікіх кампазітараў мінулага прымаюцца выканаўцамі і слухачамі, як вялікая каштоўнасць, якую трэба аўладаць, якую трэба вывучаць.

І музычны ансамбль завода імя Варашылава—8 рабочых і работніц з вытворчасці, побач з народнай беларускай песняй «Зялёны дубочак» выконваюць твор Шуберта «Мельнік».

Аб'яднаны хор гомельскага клуба імя Леніна побач з «Кастрычніцкай калгаснай» выконвае «Папутную песню» кампазітара Глінкі.

Самавучка Панамарэнка, які не ведае нот, выконвае «Турэцкі марш» Мадарта. Не маючы ніякай музычнай асветы, Фейтэнзон выконвае арыю з оперы «Паяцы», а Фёдарова разам з народнай песняй «Як прышла я на тое маладзіц» выконвае Шапена «Жаданне».

Класічная музыка, недаступная рабочаму і селяніну ў мінулым, уваходзіць у быт. Аўдыторыя добра ведае кампазітараў. Яна па назве твора пазнае яе аўтара.

Хіба гэта не яркі паказальнік нашага росту, росквіту творчасці мас, росквіту, мажымага толькі ва ўмовах дыктатуры пролетарыята, толькі ва ўмовах сацыялістычнага будаўніцтва.

Алімпіяда прымушае зрабіць яшчэ адзін вывад адмоўнага парадку. Народная творчасць была слаба прадстаўлена на алімпіядзе. У большасці рэпертуар складаўся з класічных твораў і твораў нашых савецкіх кампазітараў. Значнае месца занялі кампазітары Савецкай Беларусі. Творы Іванова, Палонскага, Любана, Турэнкова, Алавава займаюць значнае месца ў рэпертуары нашых аркестраў і хораў.

А народная творчасць у пера-

важнай большасці прадстаўлена была песнямі аб мінулым і песнямі мінулага.

За выключэннем агітбрыгады Хойніцкай МТС амаль ніхто не паказаў, як і аб чым пмае сучасная калгасная сацыялістычная вёска.

А яна пмае! Яна пмае радасна і гучна. Адыходзяць скурботныя, сумныя песні аб мінулым. На іх месца прыходзяць новыя песні аб тым, як добра жыць і працаваць у калгасе, як прывіваецца культура, як выветрываюцца рэлігійныя забабоны.

Калгасная вёска пмае аб нашай слаўнай Чырвонай арміі, аб нашай вялікай камуністычнай партыі, аб вялікім Леніне і геніі Сталіна. У сваіх песнях яны славяць нашу Окцябрскую рэвалюцыю, нашы калгасы, нашу партыю, нашага Сталіна. Дзяўчыны - калгасніцы пмаюць аб трактарысцэ, аб сваім вялікім і прыгожым калганні.

Але гэтых песень на алімпіядзе, за невялікім выключэннем, мы не чулі. Не чулі не таму, што іх няма, а таму, што дзе-ні-дзе прывыклі пад народнай творчасцю разумець толькі песні аб мінулым з іх сумнымі патундэамі, з бесперспектыўнасцю.

Збіранню, папулярызаванню новых сучасных песень мала ўдзяляюць увагі.

Нам патрэбны і песні аб мінулым, але яны добрыя толькі тады,

калі яны выконваюцца на фоне новых, сучасных, жыццерадасных песень. Інакш яны здаюцца незразумелымі, бо сучасны малады слухач іх не разумее, яны з'яўляюцца для яго чужымі.

Гэтым, бадай, і можна тлумачыць поспех хойніцкіх «вясёлых рэбят» (агітбрыгады МТС), якія побач з «Журавінкай» бадзёра, жыццерадасна выканалі калгасныя частушкі.

Адсюль вывад: лепш вывучаць народную творчасць, вывучаць, збіраць і папулярызавать песні сучаснай калгаснай вёскі і сацыялістычнага горада.

Спяваць ва ўвесь голас! Спяваць так радасна, бадзёра і вясёла, як радасна і вясёла наша сацыялістычная эпоха.

Яшчэ адзін вывад. Студыя гомельскага клуба імя Леніна паказала некалькі ўрыўкаў з оперы «Еўгені Онегін». Гэта, зразумела, добра. Гэта лішні раз паказвае, як класічны рэпертуар уваходзіць у наша самадзейнае мастацтва. Але тут ёсць адна небяспека. Небяспека сур'ёзная не толькі для гэтай студыі. Таварышы могуць ударыцца ў аравіцыальную «любіцельшчыну» горшага пашыбу, і замест сапраўднага росту могуць акавацца непавучкамі. Класічны рэпертуар, асабліва такія манументальныя рэчы як «Еўгені Онегін», трэба браць

аспэрожна, загады дасканала падрыхтаваўшыся.

У нас пмаат талантаў. У нас выключна многа маладых даранітых людзей. Яны жывуць у масах, яны нараджаюцца масамі. Трэба ўмець вырошчваць кожнага маладога здольнага таварыша. Трэба больш данамагаць яму, акружыць увагай.

Але пельга і захвальваць. Захвальванне небяспечна.

Алімпіяда скончылася. Гэта быў аглед нашай маладой самадзейнай творчасці, аглед, які адлюстроўвае наша сёння.

Таму на алімпіядзе было так вясёла і радасна. У нас вясёлая, жыццерадасная моладзь. Гэта самыя шчаслівыя маладыя людзі сярод маладых людзей усіх часоў і эпох. Таму так пераканаўча алопнім на алімпіядзе прагучэў марш «Вясёлых рэбят»:

«...І тот, кто с песней по жизни шагает, Тот нигде и никогда не пропадет...»

Нашай моладзі пмаат дано. І ў разгортанні самадзейнага мастацтва, у яго якасці, ад не пмаат пмаабуецца.

Значыць, трэба вучыцца.

Л. ГЛЕЗЕР.

Алматы редакциясы Н. СТЭРНІН.

Минск, друкарня «Звядзе».